

ಶ್ರೀ ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುರ ವಚನ

13154

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము

—శ్రీ : భ క త్—

హేజీబు వేంకటరావు

శ్రీ కన్యకాదాస మేష్వరీ ముద్దాక్షరశాల,

విజయనగరము.

ఆ శీ స్సు.

చిరంజీవి హేజీబు వేంకటరావను సీతఁడు పదునెనిమిదేండ్ల
యాంధ్ర బ్రాహ్మణ బాలుఁడు. మొన్న నే 'యింటర్మీడియేట్'
 పరీక్షను కృతార్థుఁడై వచ్చాఁడు. తీరిక గల్గునమయమున సీతర
కార్యములఁ గలనఁగు వెచ్చింపక నాంధ్ర మహా ప్రబంధముల
జనువును, నాంధ్ర మహా కవీశ్వరుల సుమహితకవితా చాతు
ర్యము నభినందించుచు దత్పద్ధతి నెల్లెని యవలంబించి, భాషా
సేవయొనర్చి, కన్యతఁగొనఁ దలంపువాఁడు.

పిల్లచినలుఁకు సుహిమగల్గి కలియుగమునఁ బ్రత్యక్ష దైవ
సముచి విఖ్యాతిఁగన్న శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వరుని కృపతోఁ
బాటుగా, కవినత్త ములయు, పండితోత్త ములయు, కళాతత్త్వ
విత్తములయు నాశీస్సులనొందఁగోరి, యితఁడిపుడు తనప్రథమ
కృతియగు వేంకటేశ్వర శతకమును జేయబూని, యాంధ్ర
మహాశయుల దర్శన భాగ్యము నభిలషించుచున్నాఁడు. భగ
వదనుగ్రహమునఁ దాను మున్ముందు రచియింపఁబోవు మహా
గ్రంథ సంపుటమునకీ చిన్నికృతి యిష్ట దేవతా ప్రార్థన రూప
మగు కృత్యాదిగా భావింపనగును. జగద్వాఙ్మయ సారస్వ
గ్రహణ సారీసులగు మహానీయుల కీకృతి సర్వసామాన్యము
గాఁ బొడకట్టవచ్చును గాని దీని రచించు సందర్భమున బా
కవి సదభిప్రాయము సమ్మతించఁదగినది.

నవకవితయవతరించిన, యీదినములలో విద్యార్థుల నేసులు సాహిత్య సంపాదనమునందును, గవితాభ్యాసమునందును, శ్రీమహాదేవాలక, 'దేహానై' 'గురుప్రాప్తే', యను వాక్యకతకుఁ బాల్పడి, కళపేరను, కవిత్వము పేరను, జేతికినచ్చిన వాత్రయను నోటికి వచ్చిన కూతయును విసరుచు ప సే బాలకవి పూర్వాచారము ననుసరించి సాంస్కృదాయ స్థముగాఁ గృషిచేయుచుండుట ప్రశంసించఁ దగినవిషయము. ఈతని పరిశ్రమ యింకను వృద్ధిచేసి ధరివంతమై మహా గ్రంథరస నకుఁ గారణమగుఁగాకయని మనసార నాశీర్వదాతును.

విజయనగరము

8=3=33

విశ్వవాథకవిరాజు.

వేంకటేశ్వర శతకమునందలి కొన్ని పద్యములను నేను జూచినాను. గ్రంథకర్త లేఁ బ్రాయమువాడయ్యుఁ దత్కవిత్వము మాత్రము ప్రౌఢముగానున్నది. విద్యార్థి దశయందుండి యిట్టి యుత్కృష్టరచన చేయఁగలుగుట మిక్కిలి వింతగా నాకుఁదోచినది. ఇందలి పద్యములు పొల్లుమాటలు లేక జగి విగి గలిగి రసవంతములై యొప్పుచున్నవి. ఈగ్రంథకర్త, చిరంజీవియై కీర్తికరమగు కావ్యపటిమతో నుల్లసిల్లుఁగాక!

విజయనగరము

8=3=33

భోగరాజు-నారాయణమూర్తి.

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః :

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము.

ఐమహిళావనో జలజభృంగ! పతంగతుంగ! రాక్షస
స్తోమపిభంగ! సాంద్రనవతోదకకృష్ణవిభాంగ! రంగ! సు
తామనూఖాఖిలామరవితాననతాంగ! కృపాంతంగ! గో
త్రావర సజ్జనావళిశుభాంగ! రమావర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. దాసజనావనోస్సకతి తానకమానసమందు నిత్యమా
వాసమునేయునంచుఁ గడుభక్తిని మామక భావముదునీ
దాసజనావళిన్ గలసి ధ్యానము చేసెద నీమహాత్వముల్
దోసముఁ బాయగానట పు తోయజలోచన! వేంకటేశ్వరా

స. శ్రీతజనపారిజాత! సురనేవితిభవ్యదాంబుజాత! యో
శతద్భుతితాత! రావణనిశాటననాతిస్సక్షేటజాత! సం
తతకరణాశిప్రాత! దురితిహృతరాక్షసదాహ! ధాత! శ
తుగ్రాతివిజేత! భక్తివినుతుల్ గడు శరణుకటేశ్వరా.

ఉ. రాక్షసరాజగంధకరిరాజవిపాటనపాటనైకహ
ర్యతు! విశ్మయశితు! సుకృతాంతనన్మనభక్తబృంద స
త్పుతు! రసాభూతిగ్రుణదాసజనావనభవ్యదీతు! ప
ద్మాతు! గతేంద్రగతు! సమసర్మిలః బోధిప్రమువేంకటేశ్వరా

- ఉ. ద్రావిడవిద్యై గజేంద్రప్రయథాతపయిన్ సురరాజసూనుపై
నాపురుషాతుపై దశముఖానుజుపై దటిసితసూజుపై
దానపత్నిపై హరివితానముపై ధరణీతమాజుపై
జూపిన పేమనానయిని జూపుము; తిర్పతివేంకటేశ్వరా.
- ః. వారిజవ్రతేత్ర! నవవారిడమేచకకమ్రాగత్ర! సం
సారవిముక్తిస్తూత్ర! ఘనసాగరజాతవధూకళిత్ర! పా
కారిణిజామపాత్ర! దురితావళికాననవీహిత్ర! కా
మారివిరించిమిత్ర! కరుణాబుధి దేల్పుము వేంకటేశ్వరా.
- ఉ. శ్రీసతీసన్తనతరతిసింధువు దేలుచునుండ, దేన! సా
త్రాసవిముక్తి జేయుచునుండము కర్మములన్ బడంగ, ...
క్షీసతీస దేవిడిచని, సింధురరతనకర్ణిక్షణన్
జేసి, నిజాశ్రితానవిశ్లేషత జూపె వేంకటేశ్వరా.
- ఉ. తావకభక్తసర్వలకుః దల్లివితండివిదాతవాప్తుడున్
నీ వెనదాస్యపాలుండవు, నీ వెశరీరముఁ బ్రాణమాత్మయున్
నీ వెధనంబునంపదయు నీ వెభవాద్ధరింపని వెగా
శ్రీవర! కర్ణధారుండవు నేవకొటికి; వేంకటేశ్వరా
- చ. అగణితహయసంబులుశిలాకృతినుండి, యహల్యతాను పె
న్వగభరియించియుండ రవివంశపయోనిధిరామరాజుపై
జగముననుద్భవించి సతిశాపవిముక్తిని బాదధూళిచే
జగదధిరాసు! చేయ వెవిశాలకృపామతి వేంకటేశ్వరా.

శ్లో. అక్కజమయ్యనీమహిమలాత్మః దలంచిన నెవ్వరేని ము
న్నుక్కుననధిగట్టుటయునోముటయున్ బగవానితిమ్మునిన్
జక్కగనొక్కకోలను నిశాచరుఁజంపుటచేసినారలే
నిక్కముగాననూహ్యుడవునీవు రమావర! వేంకటేశ్వరా.

చ. అవనిజనించి కొశికునియొగమఁగాచి నిశాచరావళిన్
జవమునద్రొంచి యాపయిని శంకరుచాపమువంచిపిమ్మటన్
అననిజఁబెట్టి గూడిప్రమదాంబునిఁ దేలి యయోధ్యకేఁగి కై
కవరమునన్వనంబులకుఁ గ్రక్కునఁ జేరవె వేంకటేశ్వరా.

చ. అవారహమున్ మునీశ్వరుఁబ్రహ్మేశ్వరమభూములకేఁగివారికిఁ
బ్రహ్మచరించి దీవనలవారిగఁ గాంచెయెసంగ నొక్కనాఁ
డహితునిచేతఁ బంపబడినట్టి వృంగంబును నీతఁడొరఁగా
రహినిజెలంగి యేగవె? కురంగముబట్టఁగ వేంకటేశ్వరా.

చ. హరిగముబట్టసేవుఁజన హా! యనుజాయను దీని నాదమా
త్రానవినంగ, లక్ష్మణునిదెంపునఁబంపియొకర్తుయుండగాఁ
గఱుటిననీకనుఁజొక్కఁడు కాంతనుబిత్తిముగోరి యపైక
న్మోరఁగినతిన్ హరింపఁడకొ! బుద్ధివిహీనత వేంకటేశ్వరా

శ్లో. కాంతను బర్ణశాలనునొకర్తునువీడి సుమిత్రసూతిరా
న్స్వాంతమునందుఁ గుంది విపినంబుల నెల్లఁ జరించినీవు శ్రీ
కాంతను గానలేక స్లవగంబులమైత్రిగ్రహించి వాలి న
య్యంతకు పట్టణంబునకు సంపవె తిర్పతివేంకటేశ్వరా.

చ. ప్లవంగసమూహమున్ గొన వె! లంకకు నేగ వె! రాతు సావరిన్
 బవరమునందుఁ గూల్ప వె? నివాళి సురా పళి చేశఁబొంద వే?
 యననిజశీలమున్ బ్రకటమానట నేయ వెయి హోతు చే?
 యువతిని జెట్టపట్ట వె? యయోధ్యకు నేగ వె? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. అంగదజాంబవద్దినక రాత్మజ మారుతముఃఖ్యవానర ల్
 జెంగటనిల్చి కొల్వంగ వసిష్ఠభృగుప్రముఖుల్ మనీశ్వర ల్
 పొంగికరంబు, దీవనలఁబొల్పంగ నీయగ నీవునస్పదు
 త్తుంగమణిమయాసనముఁ దోరఁపువేడుకతోడ సక్కిరా
 జ్యాంగనఁ జెట్టపట్ట వె? కృపాకర! తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

చ. ఎవరినిగొల్లునే నెవరి నెంచెద నెవ్వరిఁ బూజనేతునే
 నెవరిని బిల్చెదన్ దలఁతు నెవ్వరి నెప్పుడూ మామకాత్మలో
 నెవరిని రక్షకుండనుచు నెంచెద లేరుమతెవ్వరన్ రమా
 భవ! గతి నీ వెతక్క సతతంబును బ్రోవంగ వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ఎన్నో భవంబులెత్తితి నికెన్ని భవంబుల నెత్తువాడనో!
 పన్నగవైరివాహ! ననుభవ్యకృపామతిఁ జూచిజన్మమిం
 కెన్నఁడునెత్తుకుండఁగఁబరేశ! త్వదీయపురంబునన్భవ
 త్సన్నిధి నుంచుమయ్య; పరిచర్యలు నే సెద వేంకటేశ్వరా.

ఉ. నిన్నె మదిన్ స్మరించెదను, నీ కెనుతల్ గడుఁజేసెదన్ సదా
 నిన్నె కరంబున మ్రోదను; నీకయి నేను నిరీక్షి నేసెదన్
 నిన్నె సతంబునాధునిగ నేతగఁదల్చెదమన్మనంబునన్
 గొన్ననసన్ను సత్కృపనుగావుము తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

౪. అగణిత దేవతాతతికి నారయనీ వెకదా! రమాసతీ
శ! గతి; తలంప నీ వెకద సర్వగరాచరస్యప్తికర్త; వో
జగదభిరామ నీ వెకద సంతతమన్నిట నిల్పియుండు; నీ
దగుమహిమంబు నెన్న వశమా! మముగొట్లకు వేంకటేశ్వరా

౫. అతులితరత్న సంయుతమ్మలై వెలుంగొండెడుకుండలద్వయినీ
తతజలజాతపత్రముల ధర్మమనన్ రుచినించునేత్రముల్
పతితమహాఘవహ్ని నవవారిద, మేచకకమ్రాగత్రమునీ
సతతముభక్తి యుక్తి వదనాస్పృతి జేసెద వేంకటేశ్వరా.

౬. బీదలసాయున్ సృపుల పెంగలున్ మునులన్ గృహస్థులన్
సాదరద్యప్తితో సతతమారయించుదువు; నీకుంజూడఁగా
భేదములేదొకించుకయ; విశ్వమిలోపల నెల్ల వారికా
మోదమునీవు గూర్చెదవు; భూర్భిషాక! వేంకటేశ్వరా.

౭. హరి! భవనీయనామములనాత్మ దలంచుచుభక్తితోడభూ
సురజనపూజనమును సొంపుడల్పిర్పగఁగోయించుకొన
త్పరుషులఁగూడినీడుపద తోయజయుగ్మముఁబాఁజుకొన
నరులెమహాత్ముత్తభావి జనార్దన! తిర్పతికే. కటేశ్వరా.

౮. సత్సనగావరోహణము సల్పిఁదొంగి నిన్నుకేర సం
త్సప్తియొకానిలేదు శ్రీహయించుకన్యమన దేమి చిత్రమా!
లిప్తగఁదోచుయామమవలీలగ లీలగదర్శనంబు సం
ప్రాప్తమగున్ భవన్మహిమమాంగదయంతయు వేంకటేశ్వరా

చ. జయజయ! శ్రీరమాహృదయ సారసనిత్యనివాసపట్నదా!
జయజయ! నారదాదిమునిసన్నతపాదసరోరుహద్వయా!
జయజయ! సాధువత్సల! విశాలకృపాకర! పక్షిరాధ్వజా!
జయజయ! దుష్టశిక్షక! గజప్రమదప్రద! వేంకటేశ్వరా.

చ. అగణితహోయనంబులుపయస్సులనిల్చి తదేకదృష్టితో,
బగలునుకేయినాక యనివారితనిశ్చలయోగవిష్టులై
నగడెడి తాపసోత్తములు నెట్టననందఁగరానిముక్తి నీ
దగుకృపకల్మమున్ శబరియందచె? తిర్చితవేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీలనవారిగానొసఁగు శ్రీనతినీనతి; నిత్యమున్ గడున్
లీలజంగంబుస్మష్టియొనరించెడి ధాతసుశుండు నీకు;నీ
యాలయమాపయోనిధి; శశాంకుఁడు బావ; మఱేకొంతలే
దేలశ్రితావళినిగ్ధనుప నితవిలంబము? వేంకటేశ్వరా.

చ. మునులనురాజులన్ ఘనులఁ బుణ్యచరిత్రులనిర రావళిన్
మనుచు టదేమిగొప్పపని? మాన్యచరిత్ర! రమాకళత్ర! న
న్ననుగడుబీదసాదలననూనకృపాంబుధిఁ దేల్పుటంచె
త్తనమగునీకుదేన! నిజదాసజనావన! వేంకటేశ్వరా.

చ. మనముననిన్ను నెంచెదను; మానకనీగురుమంత్రరాజమున్
దనివియెసంగ బాడెదను; తావకరూపముగన్నులార నేఁ
గని మదిమోదమున్నుమని కాయము హస్తమునస్థించి ని
న్ననవరతంబుఁగొల్చెద; దయాంబుధిఁ దేల్పుము వేంకటేశ్వరా

చ. హరి! మధుసూదనా! యరుచుచోటకచేల! యటంచు గేశవా!
వరద! ముకుంద! శౌరి! యని, భక్తజనావన! పద్మనాభ! శ్రీ
వర! యని, చక్రపాణి! యని, భావమునన్ భవదీ మనామముల్
నిరతము నేఁబరించెదను; నీరజలోచన! వేంకటేశ్వరా.

చ. హరి! భవదీయశక్తి క్రికనన్యబంబున మానమా నెయం
చరసితనన్మదీయహృదయబున నీపదునాల్గులోకముల్
సరియగుశక్తి యెచ్చటను సామ్యముకై ననుగానరాదు; నీ
యురుతరశక్తి నీ కెందగునోకరుణాకర! వేంకటేశ్వరా.

చ. పాణిబంధస్థి చేయుదువు పాణిలలోన వసించియుందువా
పాణిబంధిలగాచెదవు; పాణిబంధే పొలియింతు వంతటన్
బాణిబంధుగ్రమ్మరిన్ ధరణి బాక్తనకిర్రజనించునట్లుగా
మానకసేవెచేతువు; రమాహృదయేశ్వర! వేంకటేశ్వరా.

చ. నలినముశ్చర మానతికనారతమున్ దగునిక్కయైన, భూ
తలమునఁ బుష్పరాసులకుఁ దానుకడున్ గడుఁ బెద్దయైనఁ బ్రా
క్షులనిసుభాకరోదయముగాముకుళింపదె; యెట్లెఱుఁగ నం
కలనముగల్గువూరుఁడు కల్మినియోయెడె? వేంకటేశ్వరా

చ. ఫలమురవంతలేదు ఘనభాగ్యులకున్ గడుమేలుగూర్ప న
తత్ఫలమగుబీదసాదలకు దానమునేయ, నదెట్లనంగ భూ
వలయమునందువారిదము హానిచేలకుఁగోరుఁదెచ్చు; న
త్ఫలమిడు నెండియున్నవరిపైరునకున్ హరి! వేంకటేశ్వరా

వేంకటేశ్వర శతకము.

చ. గురుతరశక్తి గల్గు ఘనకుంజరమొక్కటితోల్లి దప్పిచే
సరిసునఁజేరి తానలఘుసత్త్వము తోఁ జరియింప నక్రమా
కరికరమున్ముఖాగ్రమున గట్టిగఁబట్టగ మొట్టవెట్టదే
ద్విరదము? స్థానశక్తి గణుతింపఁదరంబాకొ! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. క్రొంచములున్మరాళనికరంబునొకేకొలనన్వసించుఁగ
కంచలమించుమేల్నడలయందమునొందునె? క్రొంచజాలముల్
క్రించగువాఁడు సద్గుణగరిష్ఠునితోడమెలంగుగాక; యొ
క్కించుకఁదత్ప్రవర్తన వరించునె? తిర్పతివేంకటేశ్వరా

ఉ. బల్లిదండ్రుఁడొ వృకోదరుఁడు వైభవమేదియడంగియండియన్
బల్లెవసించుసజ్జనుల భక్షణసేయుచు విక్రిమించునా
త్ముల్లకునిన్వధింపఁడె? యశోధనుఁడొబలఁదైర్యశాలి తా
నుల్లముసన్ సహించునె? పరోద్ధతి; త్పిత్తి వేంకటేశ్వరా.

చ. ఒకరుఁడు విద్యచేధనమునొందిన వేరొకరుండుగూడ వి
ద్యకొఱకు యత్న మెంతయునుదానొనరింపగవచ్చుఁగానిల
ష్ఠికికృపలేనిచో నతఁడు సేసెడిదేమి? పొలంబుడున్నక
ర్నకుఁడు సువృష్టి లేనియెడసల్పెడి దెయ్యద? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీమహిళామనఃకుముదశీతలధామ! హృతోగ్రపాతక
స్తోమ! లనద్యశోవిజితస్తోమ! శ్రితావనకామ! యగ్రసం
గ్రామసురారిభీమ! సురరాణునిసంస్తుతభవ్యనామ! శ్రీ
ధామ! కృపాభిషీమ! సనుభవ్యునిజేయమ! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీమణిమనోహర! విశేష శుభాకర! యాశ్రితాళి మం
దార! జగద్విహార! కరుణాఘనన గర! భాసమానకే
యూరమణింద్రహార! సవరోరుధరాధర! శింబరారిశ్మం
గార! సురారిగర్వహర! కాంఠివిభాకర! వేంక టేశ్వరా.

ఉ. శ్రీమహిళాస్వప్నసంసీరహమిత్ర! నిరించిశర్వ సు
త్రామముఖాఖిలామరకదుబసతోరుచరిత్ర! యగ్ర స
గ్రామవిషక్షతైత్ర! మునికాండమహీరుహపాశ్చత్ర! భూ
మిమరుదాది సజ్జనసుమిత్ర! రనేశ్వర! వేంక టేశ్వరా.

ఉ. వనితా బలశ్రీమిత్రీలును బంధుల్లుగోవులు భూములున్ సత
బనినరులెంచుచుండురకటా! నిజమారయ బద్భదాళి క
టెనుక్షణికంబులిన్నియను; డెండమునందున వీనిడిని, ని
న్ననవరతంబుఁగొల్పునరుడుండును ముక్తినివేంక టేశ్వరా.

ఉ. హరియనఁగా హరుండనఁగనబజుడన్న మహాత్మ! నీవె; నీ
కరియగపాటివేల్పుగలఁడా? త్రిజగత్ప్రభుఁడీవకావె? నీ
కురవిశేశంకు లిద్దఱునకుంతిత తేమనించునేత్రమల్
నిరతము నిన్నుభక్తిగఁ నే స్మరియించెద వేంక టేశ్వరా.

ఉ. కవచముమేనఁదాల్చుకొనఁగాస్వశరీరమునగ్నత్తై న
యములుకొ
బనరమునన్ దగుల్కొననిభంగిని దానకపాదపద్మముల్
బవలును రేల్లిరింపన శుభంబులురా వెఱచున్ గోఱంతలొ
దవు; తెలి సెన్భవచ్చరణదాస్యమపాత్త్వము వేంక టేశ్వరా.

చ. భవమును సాగరముగఁడవన్ భవదీయనవర్యగాడె మా
నవులకునాప; నీవుకదనౌకనుజక్కగఁదిప్పుగర్జభా
రివి; భవదీయభక్తిని వరించెదనిత్యము; ముక్తినిచ్చి నీ
భవనముజేర్పవయ్యనను; భవ్యకృపామతి వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శైలములెక్కిదూఁడంగ, విషంబమితంబుగఁగ్రోలఁగా, మహా
భీతిభిన్ బడంగ, నరబృందము బూనినఁబూనుగాక నీ
లీలునిచరిత్రములభీకములంచు దలంపవచ్చునే ?
శ్రీలలామనోహర! విశేషశుభాకర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ప్రియినరోజు బాంధవుఁడు ప్రిభవమొప్పురుచిప్రపూర్ణుడై
తోచఁగ నొత్తోడిమిరదోషమునాయ దెసర్వసమ్యక్సన్
నీచరణాబుజమృతము నెమ్మనమందుదయించియున్న న
ఘోచనుపాపపుంజములహీనశుభాకర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. తానకభవ్యనామరసతత్వసుధాన్నిధి దానమాడ కి
కేవలతీర్థముల్మునుగనేమి ప్రయోజనమయ్యె? లేశమున్
బోవు నెపాపపుంజములు? బోవు నెమాననమర్చియొగముల్?
కేవలమజ్జులొందునిగుర్తననేయరు వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీవర! నిన్నుభావమునఁ జింతననేయరు శైశవంబునన్
యూవనమందు వార్ధకమునందును సజ్జతచే రతిక్రియా
భావముచే నశక్తిని నపారకృపాకర! జారి నెట్టులన్
గాపగనేర్తువోదురవగాహము తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

చ. శరనిధియొక్కసారణిగై లమదొక్కదృష్టుగాఁగఁగే
సరియొకలేడిగా నలకృతానుఁడు శీతకరుండుగాఁగ నా
ద్విరసనపాలిభూషలుగ భీష్మవిషంబు సుధారసంబుగా
నరుండుగణించునిన్ననుదినంబు భజించిన వేంకటేశ్వరా.

చ. అనిమిషవైరియొక్కఁడజనంతటివాని మొఱంగివేదముల్
గొనిచన సర్వచేవతుఁ యోరికలీరికలెత్తనీవునాఁ
డనిమిషరూపమూని విపులాబ్ధినిజొచ్చిన సోమకాఖ్య నా
క్కునిమిషకాలమందున బెకల్పవె? తిర్పతివేంకటేశ్వరా.

చ. అలకలశాబ్ధిభాండముగనాయహీరాజురురజ్జవట్లు సం
ధిలునటువేసి రాక్షసులు దేవతులున్ ఘనమంధరమ్ము నా
వెలయుగిరిన్ మధిపఁ బెనువేడుకఁ దాల్పవె కర్పరాగ్రిమ
దలయకనీవుదివ్యకమపాశ్యతిఁ దాలిచి వేంకటేశ్వరా.

చ. ధరణిహింజ్వానేతుఁడనుదానపుఁడొక్కఁడు చాఁపచుట్టగా
శరనిధిలోనడంచిన నిశాచరుద్రించి వరాహమూర్తివై
ధరణినినీవుదొంటివలె దక్షిణశృంగము నందుదాల్పవే
తరమె? నుతింపనీమహిమ, దానజనావన! వేంకటేశ్వరా.

చ. శ్రీనరసింహమూర్తి! సుర శేఖరశర్వముఖాఖిలామర
శ్రేణిపడంక నాదనుజశేఖరుపక్షుఁడు వజ్రనిష్ఠురా
త్యానతవిష్కరన్నఖశితాగ్రిములన్విదళించి వెంటఁద
త్సానునిబోచినాఁడవు; యశోధర! శ్రీధర! వేంకటేశ్వరా.

చ. ఒకచరణమ్ముభూమిపయి నొక్కపదమ్మువియత్తలంబున
దొకటి బలీందుశ్రీర్షముననుంచి జగతితయంబునా బలా
రికినొసంగన్ దలంచుచు ధరిత్రినిశాచరరాజుపజ్జనీ
వొకకహనావటుండవయియుండ వె? తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

చ. ఇటువదియొక్కసార్లు నృపబృందమునెల్ల బ్రతిష్ఠదీర్ప భీ
కరతరగోపభావమునఁ గాలునివీటికిఁబంపి రక్త ని
ర్మరణులఁ దర్పణమ్ము బిత్తరాజికిఁజేసి ధరామరాళి నా
దరమునఁజూచినాడవుకదా! పరమేశ్వర! వేంకటేశ్వరా.

చ. హలముఖశస్త్రజాలములుహస్తమునఁదుధరించిముష్టి కా
ద్యలఘునిశాచరావళి హృదంతరభేదనజేసి సర్వసా
ధులను ప్రమోదవారినిఁగదోగగఁజేసితివీవసుంధరా
నలిబలరావమూరి ని ముదంబునఁదాలిచి వేంకటేశ్వరా.

చ. అనిమిషులెల్లవేడఁ ద్రోపురాసురులన్ వధియింపబుద్ధ మూ
ర్తినిధరియించి యాత్రిపురదివ్యసతీమణులన్మోటుగి శృ
గిణివయికూపమెల్లఁ గలగించి సుధారసమెల్లఁగొలి భ
ర్గుసకుశరంబవై దనుజుగోటినిమ్రొంపవె? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. బల్లిదునై రిపాపులుప్రపంచమునన్ భవదీయభక్తులొ
యెల్లిదమ్మెరి; దుష్టజనబృందములన్ శితహేతిచేత సం
భల్లిగ నీవు ఘోటకముదేరుగబూన్చివసించఁబూనితీ
వెల్లజనులొనుతించఁ గలిసేశ్వర! తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీసుదతీనివాస! బుధచిత్తవిలాస! విలాసకౌముదీ
భాసురసౌమ్యహాస ! రిపువారమదేభమ్మగేశ ! సర్వ భూ
మీసురకర్మరక్షణసమీడితదివ్యసుధీవికాస! య
జ్ఞాససముఖ్యుడై వతనతాంఘ్రిసరోరుహ ! వేంకటేశ్వరా!

ఉ. నీరజనాభ! మేమురిజనీతరుణీమణిచేతుల దని
స్సారులమైపరుండ వ్యధనల్పేడునే క్రిమికీటకంబున
జేరగనీకమమ్ములన శేషకృపన బరికింతువీపు; న
త్కారుణీకోత్తమా! కడునుదారుడవోహరి! వేంకటేశ్వరా.

చ. అహరహమున్ ధరాతలమునీశు జనుల్ విగతానుతాటని
మ్మహిజనుల్లెరున్ దెలిసిహానరు స్వార్థపరత్వమున్ భవన్
మహిమదలంపరీషణగుణత్రితయంబును వీడరాత్మని
గ్రహమునుబూనరిందులకుఁగౌరణమెయ్యది? వేంకటేశ్వరా

చ. సకలచరాచరావళిని సంతతముండెదవంతరాత్మన్
ప్రకటితతాపకీసదవారిజనేనను భక్తితోడఁ బా
యక, యె నరించువారిహృదయంబులఁగల్గినయట్టికోర్కెఁదీ
ర్పనిటు దవ్వొనర్చుట రంబభిమానమే? వేంకటేశ్వరా.

చ. ప్రమదముమీరవారిదమరందరుచుల్ గొనియాముచాలక
భ్రమరములాతటాకమదనంబుల కెన్నఁచునాసజేయునే?
విమలభవత్కథాన్యతమువీనుల కెన్నఁనన్యగాధలం
దమకునవీనుదోయి? కరుణాకర! శ్రీకర! వేంకటేశ్వరా

ఉ. చేరు నెపక్వశవ్యముల శేషముగా భుజియించుచిల్క తు
త్తూరములన్? మదేభములందుంచి, ప్రమోదమున భుజించుకా
తీరవమేగు నేను నకనీచక లేబరమున్ స్పృశింప? ని
న్గోరెడినజనుండు పెరకొర్రెల్లఁ గోరునె? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. పాతకవార్ధియింక గను బాడబవహ్నియు, నప్రమేయదుః
ఖాతతవహ్ని నార్పగఘనామృతవృష్టి; భవాంధకార
ద్యోతము; కోధవృక్షతతిదుగ్ధచకతోరకుతారధార; శో
భాతతమైడనర్పు తమయంఘ్రినపర్యయే వేంకటేశ్వరా.

ఉ. తోయరుహాత్! నాయెడలదోషములుండిన సైంధవగోరియ
త్సాయతభక్తియుక్తియు నాత్మదలంతును నిన్ను నిర్జ
ధ్యేయ! విధేయుడన్ భవదహీనకృపామృతవృష్టితక్కు, పా
ధేయములేదు జీవితపుతెన్నుగమింపగ వేంకటేశ్వరా.

ఉ. తావకభక్తి చేతనతతంబును నీదగుకీర్తనంబు న
ద్భావముతోడఁజేయుచుముదంబుయశంబుఘనంబునొందగా
శ్రీవర! వానుదేవ! సరసీరుహలోచన! సాధువత్సలా!
దేవ! యటంచునిన్ను వినుతింపగఁ గోరెడ వేంకటేశ్వరా

ఉ. శ్రీమణివిలాస! నినుజేరిభజింపనియట్టివారి సం
సారములంధుమోలదగుచంద్రికలున్ బధిరావలిపజ్జ వీ
ణారసముల్ నపుంసకుని కాతతమోహవిలాసినిజనం
బారయభస్మమందిడెడుహవ్యము నొంగద వేంకటేశ్వరా,

ఉ. దానమునేయనేర; గృహదారసుతాదులవీడనేర; నే
స్నానజపాగ్ని హోత్రములుసల్పగనేర; నిరంతరంబునీ
మానితపాదపద్మములు మానసవీధిజరింపనిచ్చి, నిన్
ధ్యానమొనర్పనెంత; నిజవాసజనావన! వేంకటేశ్వరా.

చ. ప్రేమదముసెంది బంధరము భవ్యసుగంధమరందపాన మం
దుమదినినిల్చి, యెల్లపుడుదోయజపాళిజరించునట్లు నీ
విమలపదాంబుజద్వయిని వేడుకమీరంగఁగోరునాదు హృ
ద్భ్రమరము దివ్యభక్తిరసభాసురతన్ గొను; వేంకటేశ్వరా.

చ. ప్రేమిమలతావకీనపదపద్మములీతలుచేబవిత్త్రమై
భావివిసిల్లునాతులసిపోల్కినిదావకభవ్యసత్కథా
శ్రవణముచేతవీనులను శశ్వదుదంచితయుష్మదీయపా
దవసేజనంగతిన్ మనసుధస్యతనొందవె? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. సంతతమున్ ద్వదీయపదసారసయుగ్మనవర్యఁగోరు సు
స్వాంతఃకు సశ్వరంబులగుభాగ్యములెంచునె? కల్పవృక్షమే
చుతవసింపనర్థి పెరఁజేరు నెయెందునఁగాని? నిన్ను నే
వింతుఁడలఁతుఁగోరెదఁబితృతనొందఁగ వేంకటేశ్వరా.

ఉ. తావకభక్తవర్జుల సతంబునురక్షణనేతువంచునే
భావనజేసినిచరణపంకజయుగ్మము సంతతమ్ము మ
ద్భావమునందునిల్చికను భక్తినిగొల్పుచునుంటినిన్ను; ల
క్ష్మీవర! ముక్తి నాకొనఁగి నేమిముగూర్చవె, వేంకటేశ్వరా.

చ. మురపార! నీసయిన శతకముల్ శతముల్ సదివేలులక్షలున్
సరతముజెప్పి రెండటొమనీషులు; చెప్పచునుండిరింక నొ
దటొవిరాజులీధరముదంబున వారలెకానినేనునీ
చరితమువాకొనన్ దగ నె? సాధుజనావన! వేంకటేశ్వరా.

చ. కరులనుగోరలేదు; కనకంబునొసంగుమటంచు బల్కలే
దురుతరభాగ్యమొందుటకునుత్సృకతన్ వహియింపలేదికే
సిరులనుగోరలేదు; సురసేవిత! త్వచ్ఛరణాంబుజద్వయిన్
నిరతము గొల్పవేడెదను నిర్మలభక్తిని; వేంకటేశ్వరా.

ఉ. తెప్పవుదుఃఖవారినిధిఁ దేలుచు మున్దుచునున్న మమ్మునీ
వొప్పగనొడ్డుఁ జేర్చుటకునుల్లమునన్ సతతంబునిన్ను మా
యప్పవలించునెంచవలదా? భవదీయపదార్పనార్హతిన
దప్పఋణంబుదీరుటకు దారిమఱున్నదె? వేంకటేశ్వరా.

చ. పరధనతస్కరుండు; పరభామలబాండంగఁ గోరుపాపి; భూ
సురజనహంత; నిఘరతసూన్యతమున్ వెలినేయవాడు; పు
ణ్యరహితుఁడాదిగాఁగలదు రాత్ములుగూడఁదప్పదీయ పూజలన్
జరిపినముక్తి నొందెదరు సాధుజనాదర! వేంకటేశ్వరా.

చ. మఱిమఱినీకు మొక్కిక్కెదరమావర! యన్యముల్లోఁగొనిత్వ
చ్ఛరణసరోజయుగ్మవిలసజ్జలబిందులనొప్పవన్మన
స్సరసినొకింతయేని గలుపంబులనంటగనీకనజ్జన
స్ఫురదురుకీర్తిహంసములపొందొనఁగూర్చు వె వేంకటేశ్వరా

- చ. అమితసుఖప్రదంబు, దురితావళి సంహరణంబు, పాపకర్షణమదమసంబు, ముక్తిముకురంబు, శ్రితాశిసమీపకర్షకంబు, మదహరంబు, భూరితరపుణ్యకరంబు, మనోహరంబు, త్వద్విమలపదార్పనాఫలము భృష్యాలుకెల్లను వేంకటేశ్వరా.
- ఉ. స్నానజపాగ్నిహోత్రముల సల్పుటకంటెను, భక్తితోడనెవ్వని హృదంతరంబున భవత్పదసవ్య సరోకుహద్వయ్యాధ్యానమదెప్పు నేయఁబడు; హస్తతలామలకంబుముక్తియవ్వనికి, కీర్తిశాశ్వతము వానికిఁ దిద్దితివేంకటేశ్వరా.
- ఉ. శ్రీమహిళాంతంగ సరసీజ సదాశ్రిత చంచరీకముల్;
భీమహిమాన్వితమ్ములు; సుధీజననేవితముల్; సదారిపుస్తామభయంకరమ్ములు; యశోజితహిరసటీరమల్లికా.
దామములయ్య! త్వద్గుణవితానములోఁగిభు! వేంకటేశ్వరా
- ఉ. శ్రీకరముల్ సతీపతిశచీపతి వాక్పతి ముఖ్యనిర్జరా
నీకవశీకరమ్ములు; వినిర్మలముల్ రిపుజాలవారద
ర్వీకరముల్ రమాహృదయభృంగసమాశ్రిత సారిజాతముల్
నీకమనీయసాదములు; నీరజలోచన! వేంకటేశ్వరా.
- ఉ. శ్రీదములార్యమండల విశేషవినోదములాశ్రితాశిస
మౌదము లిందిరాహదయ పుష్కరసూర్యమయముల
మాలికల్
సాదరముల్ త్వదీయకరుణార్ద్రవిలోకనముల్ సదామధా
హ్లాదవిధాయకంబులు; దయాకర! శ్రీకర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీరమణీమణీహృదయసీమవిహారి! యఘాపహారి! నీ
హారపటీరహారధవళాబ్జ నిభాయతకీర్తిధారి! సం
సారవిముక్తికారి! హరి! శౌరి! మురారి! సురారి హరి! కం
సారి! శ్రీతానుసారి! కరుణాంబుధిదేబ్యము వేంకటేశ్వరా

ఉ. వారిధిరాడ్గభీర! రిపువర్గపయోదనమీర! పుణ్య వి
స్తార! సురాద్రిధీర! విబుధప్రక రాత్మవనీవిహారి! పా
కారి పురారివారిజభవాఖిల నిర్జరజాల సంశతా
ధారి! కృపాప్రపూర! ఘనధామవిభాకర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. పండితమండలీహృదయ బంధర సేవితప్రండరీక! యు
ద్ధంశరిపుప్రభంజన విదారణదారుణదండశూక! యా
ఖండలముఖ్యనిర్జరనికాయహృదంబుజ చంచరీక! భూ
మండలరక్షణైక! తరమానిను ద్భుగ? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. శ్రీలలానావిలోల! సువిశేషతపోధనపాల! భవ్యసం
శీల! గళప్రదీప్త తులసీవనమాల! యఘాఘమేఘవా
తూల! సువర్ణచేల! నవతోయదనీల! విధేయదేవతా
జాలసదానుకూల! రిపుజాలభయంకర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. పరికజసంభవేశమఘవప్రముఖామరహృచ్చకోరకే
ణాంక! తిమింగిలాహినికరాంబుచరాన్వితభూగివార్ధి
ర్యంక! మనోజ్ఞరూపమకరాంక! యుదగ్రభయంకరాజి ని
శ్చంక! హృతాఘంక! గుణసాగర! శ్రీకర! వేంకటేశ్వరా

౪. కూడికాన్యమూర్ఖురీపుకోటి మరుత్త తిభక్షణై కగం
భీరభుజంగ! సాధుజనబృంద మనోవనసీమ నిత్య సం
చారకురంగ! సర్వకలుషవ్రజభూరితమఃస్వతంగ! దో
స్సారవివేకభంగ! సురజాలమనోహర! వేంకటేశ్వరా.

౫. శ్రీదాదితేకచంద్ర సురశేఖముఖ్యసురాలి మానసా
హృద! వసిష్ఠకౌశికసుకాత్రిముఖాఖిల మానిజాల స
మ్మాద! రమావినోద! మునిపూజితపాద! మహాఘవల్లి కా
చ్ఛేద! శ్రీరవిమాద! నినుజేరిభజించెద వేంకటేశ్వరా.

౬. శ్రీధర! హీరశీతకరశీకర సన్నిభసద్యశోధరా!
గౌఢినుతాత్రిముఖ్యమునికాండహృదంతరచాతతాలిధా
రాధర! సజ్జనావనధురంధర! రామాముఖ్యరాత్నస
త్కృధరపాలివజ్రిధర! సాధుజనాదర! వేంకటేశ్వరా.

౭. తమ్ములుమీపదమ్ములు; సతమ్ముసుఖమ్మును సూర్యపారిజా
తమ్ముమొగమ్ము; ఘోరదురితమ్ముహరించెడినత్కృపాప్రపూ
తమ్ముమనమ్ము; తమ్మునుముడమ్ముగరమ్మునిరంతరమ్మి స్వాం
తమ్మునఁజెంది, పీమ్ముటనుదల్చెదనోప్రభు! వేంకటేశ్వరా.

౮. నమ్ముమనమ్మునందనుదినమ్ముఘనమ్ముము దమ్ముజెంది, సూ
నమ్ములనీపదమ్ముల తనంతసుఖమ్మునఁగూర్చినేర్తు; దా
నమ్ములవమ్ముగాని, విపినమ్ముల నెమ్మిడవమ్ముగానినే
మమ్మువనేయ. పూన్ని సుగమమ్మునుగాదయ వేంకటేశ్వరా

ఉ. నందనమంతుగోపికల నారతమున్ సుకుమారపాణులన్
తెందిననీణియల్ల నవిశేషము శేషముగాఁగమిటి, యా
నందముగూర్చునావ్రజజనంబును మోదపయోధిఁ బేల్చున్
నందకుమార! నిన్నొగడనాకును సాధ్యమే? వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ఎవ్వనిదోషప్రభాగరినుయెల్ల జగంబులదీప్తిఁ తెందెనో?
యెవ్వనిసత్కృపామృతమహీనముగా నిలనిండియుండెనో?
యెవ్వనిరాద్రీదృష్టిఁ పుబ్బందమునెల్ల శశింపజేయునో?
యవ్విధినిపుతావె? కరుణాకర! శ్రీకర! వేంకటేశ్వరా.

చ. కలనయినన్ దలంపనిను; కష్టజనుండను; బుణ్యహీనుడన్
మలినుడనోముకుంద! యని, మాటలనై ననునాత్మనై ననే
బలికెయెఱుంగ; నట్టి ననుద్వత్కముగామృతవాద్ధిఁ బేలఁగా
సలిపెదవిట్టినికొకరు సాటిగలారొకొ! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ధ్యానితభూరి సద్గుణవితాన! మహీసురమండలీమనో
ధీన! రమానిధాన! సుమతివ్రజమానవాంఛితార్థ సం
తాన! శచీనతీశభనదాతముఖాఖిల నిర్దరావళి
ధ్యాన! సదాశ్రితావనవిధాన! యశోధర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. వందనమాసురప్రముఖ పంజరఖండనగంధ సింధురా!
వందనమాశ్రితప్రకర పందితపాదసరోజ బంధురా!
వందనమింద్రానాగసితవారిరుహాభయశోధురంధరా!
వందనమిందిరాహృదయ వారిజబంధర! వేంకటేశ్వరా!

ఉ. శ్రీకర! నీకృపామృతమశేషముగా గ్రహించుమానవా
నీకము భవ్యనంపదలనేకము ధారుణిఁజెంది, పిమ్మటన్
నీకమనీయనన్నిధిని నిల్పునవశ్యముగానఁగొల్తునే
నోకమలాక్ష! త్వత్పదపయోజయుగంబును వేంకటేశ్వరా.

ఉ. పాలితసర్వభూమిమరపాలి! నిశాటధరాధరాలి దం
భోలి! రమానటహృదయపుష్కరహేలి! కృతాశ్రితాత్మవా
హ్యలి! విరించిశంకర బలారి ముఖామరపాలిహాలి! ప్ర
హేలితదుర్జనాలి! గుణశాలి! రమావర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. చారుసురావగారిజిత శైలసింహాసీతాంబుజాత డిం
డిరతుమారశీతకర నిర్జరనాథ గజేంద్రమల్లికార్జు
హస్తపటిగహార శరదంబుధరవ్రజసాంద్రచంద్రికో
దార! యశోవిహార! నిజదాసజనాదర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ఆమరశేఖరాంబుజభవాభవముఖ్యసుధాశనాచక
గ్రామిణి! యిందిరాహృదయకంజనభోమణి! స్వాశ్రితాలిర
తామణి! సజ్జనావలి శిఖామణి! సర్వము నీశ్వరాలివాం
ఛామణి! చక్రపాణి! సువిశాల స్ఫుటిమణి! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. రాక్షసవంశసంభవుడరాతి సహోదరుడౌ విభీషణు
డక్షయకాయసిద్ధిబడయన్ భవదీయ సవర్యకాదె? ప్ర
త్యక్షముగాఁగఁగారణము? త్వత్కృపఁగాంచఁగభక్తి తక్కువే
రీక్షితి నేమిగద్దు? పరమేశ్వర! శ్రీశ్వర! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ఎట్టిశుభక్షణంబునరమేశ! త్వదీయచరిత్రావశానన్
బుట్టెనొ నాంభితంబుమధి; మోదను మేయమునందుచుంటినా
కెట్టివిలేవులోకముల? హీనకృపాకర! నన్నునీవుచే
బట్టి, యిదేవిధానం బరిపాలనజేయుము వేంకటేశ్వరా.

చ. జలకుహగర్భుండున్ శివుడు సర్వసుఖర్వులుయున్నదీయన్
ద్విలసిదనంతెప్పల్లమును దెల్పుగజాలరు; వేదరాశిని
సలల్లితసత్కథావర్ణలం జాటగజాలడు. నెవ్వఁజోవు భూ
వలయమునందు నిన్బొగడం బద్యశిలంబున వేంకటేశ్వరా.

ఉ. ఓబలసూదనప్రియత! యోసరసీరుహశ్రవణే! పే
జీబుకులోద్భవుండ; దమనేవకనేవకనేవకండ; నీ
వే బహుధాభరింపమను వేంకటరాయుండ; సత్కృపామతిన్
ధీబలసంపదల్ గలుగదీపనలీగదె! వేంకటేశ్వరా.

ఉ. మంగళమయ్యభక్తవర! మంగళమయ్య వికుంఠముదిరా!
మంగళమయ్య మోక్షకర! మంగళమయ్యలనద్యశోధరా!
మంగళమయ్య చక్రిధర! మంగళమయ్యసురారి సహరా!
మంగళమయ్యనిత్యము, రమాహృదయేశ్వర! వేంకటేశ్వరా 108

సంపూర్ణము.

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ ముద్రామరశాంయందు ముద్రితము.

